

Proprium missae – Boże Ciało – Festum Sanctissimi Corporis Christi | 1

Posłuchaj

()

[Divinum Officium - Sancta Missa](#)

[Rubrycelą Mszalną na Rok Pański 2019](#)

[Kalendarz Liturgiczny Zwyczajnej i Nadzwyczajnej Formy Rytu Rzymskiego](#)

INTROITUS

Ps 80:17

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra,
melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:2

Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iacob.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in
saecula saeculórum. Amen

Ps 80:17

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra,
melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:17

Nakarmił ich pszenicą przewyborną, alleluja. A z
opoki miodem nasycił ich, alleluja, alleluja, alleluja.

Ps 80:2

Śpiewajcie z radością Bogu, mocy naszej, wznóście
okrzyki Bogu Jakuba.

V. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.

R. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki
wieków. Amen.

Ps 80:17

Nakarmił ich pszenicą przewyborną, alleluja. A z
opoki miodem nasycił ich, alleluja, alleluja, alleluja.

GRADUALE

Ps 144:15-16

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et
tu das illis escam in témpore
opportúno,
V. Aperis tu manum tuam: et imples
omne animal benedictióne.

Ps 144:15-16

Oczy wszystkich w Tobie, Panie, pokładają
nadzieję, a Ty im dajesz pokarm we
właściwym czasie.
V. Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co
żyje, życzliwie nasycasz.

ALLELUIA

Allelúia, allelúia,
Ioannes 6:56-57

Caro mea vere est cibus, et sanguis
meus vere est potus: qui mandúcat
meam carnem et bibit meum
sánguinem, in me manet et ego in eo.
Alleluia.

Alleluja, alleluja.

J 6:56-57

Ciało moje prawdziwe jest pokarmem, a
Krew moja prawdziwie jest napojem. Kto
pożywa Ciało moje i pije Krew moją, we
Mnie mieszka, a ja w nim. Alelluja.

Proprium missae – Boże Ciało – Festum Sanctissimi Corporis Christi | 6

Lauda, Sion, Salvatorem, lauda ducem et pastorem in hymnis et canticis. Quantum potes, tantum aude: quia maior omni laude, nec laudare sufficit. Laudis thema specialis, panis vivus et vitæ hodie proponitur. Quem in sacre mensæ come turbæ fratrum duodenæ datum non ambigunt. Sed laus plena, ut sandis, ut lucunda, ut decora mentis sublevis. Dies enim sollemnis agitur, in qua mensæ prima recollitur huius institutio. In hac mensa novi Regis, nouum Pascha novæ legis Phasæ vetus tinnit. Vetustatem novitas, unamram fugæ vitæ, noctem lux eliminat. Quod in carne Christus gessit, faciendum hoc exprimit in sui memóriam. Dedit sacris institutis, panem, vinum in salutis consecratum hodie. Dignæ datur Christiæ, quod in carnem transit panis et vinum in sanguinem. Quod non capis, quod non vides, animosa firmat fides, præter eorum ordinem. Sub diversis speciebus, signis tantum, et non rebus, latet res eximia. Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus sub utraque specie. A sumente non concisus, non confictus, non divisus: integer accipitur. Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille nec sumptus consumitur. Sumunt boni, sumunt mali sortes tamen inæquali, vitæ vel interitus. Mors est mala, vita boni: vide, panis sumptuosus quam ut dispar deus. Fracto dumus sacramento, ne vacillet, sed maménto, tantum esse sub fragménto, quantum toto tegitur. Nulla res fit scissura: signi tantum fit fractura: qua nec status nec statûra signi minuitur. Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum: vere panis fidorum non mittendus cibus. In figuris præsagitur, cum laici immolantur: agnus paschæ deputatur: datur mensa pènitens. Bone pastor, panis vere, Iesu, nostri misere: tu nos pascis, nos laudes: tu nos bona fac videre in terra viventium. Tu, qui cunctis totis et valis: qui nos pascis hic mortales: tuos ibi commendes, coheredes et sodales fac sanctorum civium. Amen. Alleluia.	Zhawiciela chwał, Syjone, W hymnów i kantyków tane, Wodra i pastera. Z całej duszy chwał Go śmiało, Gdyż przewyższa wszystkie chwały i co pieśń zamiera. Przedmiot chwały dół przedziwny, Chleb żyjący i żywimy Będzie opiewany, Co przy świętej uczty stał Był w dwunastu uczniów kole Najprawdziwiej dany. Niech pieśń jasna i śpiewna, Pełna wdzięku i radośna Cincoz nas posłucha, Gdyż echodźm dzień święteczny, By w pamięci wazyć wieczny Prawdziw tego stał. Uczta tą Król nowy dawa Nowej Paschy nowe prawa I dawną uczał. Przed nowością przeszłość znika, Ciel od prawy przez umyka, Światłość noc wygnała. Co Pan czynił przy wieczerzy, Ruszył, że czynić nam należy Dla jego wspomnienia. Pouczani tą gościną, Przemieniany chleb i wino W ofiarę zbawienia. Jest pamięć naszej skala, Że się chleb przemienia w Ciało, Wino krwi się staje, Choćby myśli wzrósł nie pojmie, Wiara naszych dusz rekojmi. Winnę jakie nam daje Pod różnymi postaciami, Zewnętrzny pozostawi, Skryty cud opomy. Ciało strawe, Krew napojem, Lecz Pan cały z bóstwem swoim. W dus jest przetrzymy, Przez błogich nie kruszony, Nie samany, nie dzielony - Cały w nich się mieści. Bierze jeden, trzając bierze, Ten ów w jednakiej mierze, Nic nie ginie z treści. Biora dobrzy i grzeszni, Lecz niechamie są wynili, Życie lub zagłada. Dla słych ówciw, dla dobrych życie: Chocj jednakie jest spożyć, jak różny los pada. Nosił świętej ukruszy Niech ci wiernie przypomnia, Że to samo odozobin, Co całość ukrwya. Nic nie dał się w przedmocie, Tylko znał się kruszy w krocie, Lecz nie w stanie i lotcie Pana nie ubyło. Oto boki chleb aniołów, Dla pielgrzymów wśród padolów, Dla synowskich jeno stadoł. Pom nie rzucać chleba. Stare miłości go przymerze: Iżaki dany w ofierze, Jagnię - na paschy wiecznej, Hanna - ogień z naba. O pastersu, chlebie żywy, Jezu, bądź nam błościwy, Nakam nam nie i nie gub miłowy, Daj nam ujrzeć błogie drwy W żyjących kramie. Zwewco naszych dusz tapiołków, Co nas żywisz, śmieleńników, Uczyni nas współziedziółeków, Współziedziółciw i współników W wybranych rodzinie. Amen. Alleluja.
--	---

OFFERTORIUM

Levit 21:6

Sacerdótes Dómini incénsum et panes
ófferunt Deo: et ideo sancti erunt Deo
suo, et non pólluent nomen eius,
allelúia.

Kpł 21:6

Kapłani Pańscy kadzenie i chleb składają
Bogu w ofierze, przeto świętymi być
powinni wobec Boga swego, by nie
zhańbili Jego Imienia, alleluja.

COMMUNIO

1 Cor 11:26-27

Quotiescúmque manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: itaque quicúmque manducáverit panem vel bíberit calicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúia.

1 Kor 11:26-27

Ilekroć ten chleb pożywać, a kielich pić będziecie, śmierć Pańską będziecie zwiastować, aż przybędzie. Tak więc ktokolwiek by pożywał ten chleb albo pił kielich Pański niegodnie, winien będzie ciała i krwi Pańskiej, alleluja.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!